

مراسم بزرگداشت روز جهانی زن در تورنتو در یکشنبه دوم مارس برگزار شد. با توجه به اینکه چهار مراسم روز زن و یک مراسم معرفی کتاب که در مورد زندانیان سیاسی در زندانهای جمهوری اسلامی در تورنتو برگزار شد استقبال مردم از برنامه روز زن سازمان زنان هشت مارس که با همکاری بعضی از سازمانها و احزاب چپ و کمونیست برگزار شد بسیار خوب بود. در این مراسم که از ساعت 3 بعداز ظهر تا 7 شب ادامه داشت در حدود 60 نفر شرکت داشتند. **هما فرید** مجری برنامه ضمن خوشامدگویی از حضار خواست که به افتخار زنان مبارزی که برای یک دنیای عاری از ستم مبارزه کردند و جان خود را از دست دادند و به افتخار تمام زنانی که همواره بر علیه نظام مردسالار سرمایه داری مبارزه میکنند یک دقیقه دست بزنند. پس از آن یک کلیپ از تاریخچه روز جهانی زن بنمایش درآمد. این ویدئو کلیپ به مبارزات زنان کارگر نساجی در نیویورک در سال 1857 و همچنین به چگونگی شکل گیری روز هشت مارس به عنوان روز جهانی زن میپردازد و با فیلمهای زیبا از مبارزات زنان در سراسر جهان نشان میدهد که چگونه این روز پس از گذشت بیش از 50 سال از تظاهرات زنان در نیویورک بعنوان روز جهانی زن به ثبت میرسد، در 27 اوت سال ۱۹۱۰ در دومین کنفرانس سوسیالیستی بین المللی زنان در کپنهاگ که در آن صد شرکت کننده از هفده کشور جهان شرکت داشتند، کلارا زتکین، از زنان برجسته ی جنبش کمونیستی آلمان، پیشنهاد کرد که ۸ مارس به عنوان روز جهانی زن در بزرگداشت خاطره تمام زنانی که برای برابری مبارزه کرده اند، اعلام شود.

اولین روز جهانی زن در مارس ۱۹۱۱ در دانمارک، آلمان، اتریش، سوئیس و امریکا برگزار شد. میلیون ها زن در برگزاری این روز شرکت کردند. خواست های اساسی زنان عبارت بودند از قوانین حمایت کننده کار برای زنان، حق رای و شرکت در انتخابات، علیه جنگ های امپریالیستی، برابری مزد با مردان در مقابل کار مساوی، هشت ساعت کار در روز، حمایت از مادر و کودک، تعیین حداقل مزد.

بخشی از این ویدئو نیز به کاری از لیساکریستین اختصاص داشت با عنوان “عکس هایی که شهادت به برده داری مدرن می دهند.” که با عکسهایی گویا و تکان دهنده از بردگی مدرن زنان و تن فروشی در کشورهای مختلف پرده برداری میکند.

یک از سخنرانان برنامه پروین اشرفی بود که هما فرید مجری برنامه او را چنین معرفی کرد:

«**پروین اشرفی** از فعالان سیاسی اجتماعی با سابقه است که مبارزه با دو رژیم را تجربه کرده است. سال های چندی در سنگر کنفدراسیون دانشجویی در اروپا، با رژیم شاه مبارزه میکرد و دو روز پس از خروج شاه، به ایران بازگشت تا در انقلابی که در کشورمان جاری بود، مستقیماً حضور و نقش داشته باشد. اما از آنجایی که این انقلاب به سرانجام نرسید، در صفوف مبارزان علیه رژیم جمهوری اسلامی، به فعالیت های سیاسی خود تا به امروز ادامه داده است. پروین دارای نوشته ها و ترجمه های چندی است که در بسیاری از سایت ها، از جمله سایت «کانون پژوهشی نگاه» در دسترس است و برخی نیز در نشریات محلی و نکوور به چاپ رسیده است. عمده فعالیت های جاری پروین بر روی مسائل مربوط به حقوق زن می باشد. در سازماندهی بسیاری از فعالیت های اجتماعی در ونکوور نقش دارد و اکنون هم مسئول «رادیو صدای زن» در ونکوور است که با پرداختن به بی حقوقی و اجحافات که بر زنان روا می شود، صدای زنان را انعکاس می دهد.»

عنوان سخنرانی پروین اشرفی «**بررسی وضعیت زنان در شرایط کنونی جهان؛ افق ها و چشم اندازها**» بود.

او سخنرانیش را با یک نقل قول از کلارا زتکین آغاز کرد

"ما می دانیم که رهایی کامل زنان، نه صرفاً، با به دست آوردن اشتغال میسر است، و نه با داشتن حق تحصیل، اگرچه این ها نیز حقوق طبیعی و مسلم ما و حتی مقدم بر حقوق سیاسی ما هستند. گواه ما، تجربه کشورهای است که زنان آنجا حق شرکت در انتخابات به اصطلاح همگانی، آزاد و مستقیم را دارند، اما در این کشورها، حق رأی، بدون داشتن استقلال اقتصادی زنان، تفاوت واقعی در وضعیت آنان به وجود نیاورده است. اگر رهایی اجتماعی، تنها با رهایی سیاسی میسر بود، رهایی زن تنها با رهایی انسان و در بیان اقتصادی آن با رهایی کار از سرمایه میسر است. اگر همین امروز تمام قوانین موجود نیز تغییر کرده و زنان نیز همان حقوقی را که مردان دارا هستند، بیابند، باز این به معنای رهایی از استثمار اقتصادی زنان و پایان یافتن بردگی نیست."

او از این نقل قول نتیجه می‌گیرد که کلارا زتکین نه تنها اهمیت برابری طلبی زنان و مطالبات برابری طلبانه زنان را می‌شناخت و درک می‌کرد. و از ستم‌کشی و فرودستی زنان در آن دوره و از مبارزات آنها علیه این ستم‌کشی صحبت می‌کرد. بلکه او در واقع مسئله ستم‌کشی زنان را با استثمار که زنان در جامعه سرمایه‌داری می‌شوند، به نوعی ربط می‌دهد. یعنی ضمن اینکه مردسالاری را می‌شناخت، تأثیر آن را بر زندگی زنان می‌دید، و به آن اهمیت بسیاری هم می‌داد، ساختار اقتصادی اجتماعی و سیاسی ای که این مردسالاری در درون آن رشد می‌کرد، و به زندگی خودش ادامه می‌داد را هم، دقیقاً می‌شناخت و آن را در امر انقیاد زنها دخیل می‌دانست. به همین جهت هم رهایی کامل زن را در تغییرات پایه ای این ساختار می‌دانست.”

سپس پروین به نقش سیاست‌های نئولیبرالیستی و گلوبالیزاسیون می‌پردازد و می‌گوید " نئولیبرالیسم و خصوصی سازی و سیاست های تعدیل نیرو، سال پیش، به نسبت سال های پیش تر برای زنان سهم بزرگتری از این مصیبت ها را بجا گذاشت. زنها بیشترین صدمه را از بیکارسازی ها خوردند و اولین قربانی این سیاست ها شدند که از جمله خود را به شکل دستمزدهای تبعیض آمیز، بار دیگر نشان داد."

در بخش دیگری از سخنانش پروین به نقش حکومت تئوکراتیک ایران در ستم‌کشی زنان می‌گوید: "نظام سرمایه‌داری و پدر-مرد سالاری حاکم در ایران، ویژگی خاص خود را همچنان حفظ کرده است، حکومتی مذهبی در رأس این نظام قرار دارد. به خاطر همین هم هست که می‌توانم به جرأت بگویم که ستم جنسیتی شاید بیش از هر مساله و معضل دیگری در جامعه ما، رابطه‌ی در هم آمیخته‌ی دین و دولت را متبلور می‌سازد. این در هم آمیختگی، در واقع یکی از سرچشمه‌های اصلی هستی یک حکومت تئوکراتیک است، که به یک معضل عمومی در جامعه ما تبدیل شده است. ...

(متن کامل سخنرانی پروین اشرفی در سایت 8 مارس در دسترس است.

در ادامه مراسم ویدیویی از رقص **روشنک جابری** به نمایش درآمد. روشنک جابری طراح رقص و رقصنده ای ست که محور هنرش را بر مسائل زنان و زندان گذاشته است. رقصی که از او به نمایش درآمد "در پشت دیوارهای خونین" نام داشت.

در زمان تنفس استقبال مردم از میز هشت مارس کم سا بقیه بود بخصوص استقبال از کتابهای آذر درخشان بسیار خوب بود جلد اول " زنان سال صفر" تماما بفروش رسید و جلد دوم " تنها صداست که میماند" به مقدار کمی باقی ماند. بخش دوم برنامه با سخنرانی ماه جان یکی از فعالان حقوق زن از افغانستان آغاز شد.

ماه جان در مورد زندگی پر از رنج و درد خود با جمع سخن گفت. او در سن 10 سالگی مادرش را از دست می دهد و پدرش در سن 12 سالگی او را با یک دختر جوان 19 ساله معامله می کند یعنی یک دختر به یک خانواده می دهد و دختر دیگری می گیرد. ماه جان و همسرش درگیر مسائل سیاسی می شوند و علیه رژیم های گوناگون در افغانستان می جنگند ولی او از روابط مردسالار در درون خانه سخن می گوید و علیرغم داشتن 8 فرزند، همسرش در کانادا از او جدا شده و با یک دختر جوان ازدواج می کند و ماه جان به تنهایی آنها را بزرگ می کند که در اثر تلاش و فداکاری او تمام فرزندان او به درجه دکترا رسیده اند و سه نفر از آنها استاد دانشگاه هستند.

در آخر ماه جان زنان را تشویق میکند که هرگز تن به فشار و تحقیر ندهند و بدانند که آنها با مبارزه و تلاش می توانند برای خود زندگی بهتری بسازند.

ماه جان در پایان تمام زنان را به پیوستن به تشکلات انقلابی زنان دعوت کرد تا آگاهانه و متحدانه راهی کامل را متحقق سازند.

زنده یاد آذر درخشان

پایان بخش این مراسم نمایش فیلم "آذر ما" بود. این فیلم درباره ی آذر درخشان بود. آذر درخشان (مهری علی ملایری) عضو حزب کمونیست ایران (م- ل - م) و از بنیادگذاران سازمان زنان هشت مارس بود او همواره بعنوان یکی از مسئولین این سازمان نقش مهمی در مبارزات زنان انقلابی ایفاء کرد. آذر درخشان در پنجاه و دوسالگی، پس از دهه ها مبارزه در حالی که زندگی خود را وقف رهایی زنان کرده بود، در ماه می 2012 به دلیل ابتلا به سرطان درگذشت و جنبش زنان و یارانش را در اندوهی بزرگ به جای گذاشت.

فیلم " آذر ما " کاری از سیروس ماهان با همیاری مسعود رئوف است که برای اولین بار در تورنتو به نمایش درآمد.

در پایان **آناهیتا رحمانی** از فعالین سازمان زنان هشت مارس ضمن تشکر از سخنرانها و روزنامه های محلی شهروند و روشنگر بخاطر حمایت از این برنامه و تمام کسانی که همکاری صمیمانه و بیدریگی در اجرای این برنامه داشتند. از حاضرین در این مراسم و فعالین جنبش زنان دعوت کرد تا با برگذاری سخنرانیهای بیشتر و پنلهای بحث و گفتگو حول مسئله زنان و تلاش برای حل معضلات جنبش انقلابی زنان به هر چه بیشتر تقویت جنبش رادیکال زنان یاری رسانیم

سازمان زنان هشت مارس (ایران - افغانستان) - کانادا

هشت مارس 2014

